

2025-04-02

Justitiedepartementet

Synpunkter på Europeiska kommissionens förslag om ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering

Svenska Bankföreningen har beretts tillfälle att lämna synpunkter på Europeiska kommissionens förslag om ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering, en del av det första omnibuspaketet om regelförenkling som presenterats av kommissionen under våren 2025.

1. Kretsen företag som ska lämna en hållbarhetsrapport

1.1 Bankföreningen välkomnar förslagen med vissa reservationer

Bankföreningen välkomnar med vissa reservationer kommissionens förslag att reducera tillämpningsområdet för kraven på att lämna en hållbarhetsrapport till stora företag, respektive moderföretag i stora koncerner, som har fler än 1000 anställda¹.

En viktig anledning till att hållbarhetsrapportering uppkommit är att sådan rapportering efterfrågats av investerare och långgivare som önskar bättre transparens kring ESG-relaterade risker. Klimatrelaterade risker är givetvis centrala, men även transparens om vissa naturrelaterade risker har successivt börjat efterfrågats. Svenska banker har tidigare deltagit i arbetet med att ta fram frivilliga ramverk för hållbarhetsrapportering och har länge, i likhet med flera myndigheter och andra företrädare för näringslivet, gett stöd till arbetet med att utarbeta globala standarder för hållbarhetsrapportering. Inom EU valde lagstiftaren emellertid att skyndsamt införa krav på rapportering enligt europeiska hållbarhetsrapporteringsstandarder (ESRS), vilka är mycket mer detaljerade och omfattande än de globala standarder som sedermera tagits fram av International Sustainability Standards Board (ISSB). Såsom kommissionen anger har de omfattande europeiska hållbarhetsrapporteringskraven

---

¹ Företag inom det föreslagna tillämpningsområdet för rapporteringskraven kommer i detta remissyttrande av redaktionella skäl att ibland refereras till som "större företag". Företag utanför tillämpningsområdet benämns på motsvarande sätt "mindre företag".

identifierats som en källa till administrativ börda som behöver adresseras för att främja europeisk konkurrenskraft.

Bankföreningen hade gärna sett en mer holistisk och träffsäker analys kring vilka delar av kraven i redovisningsdirektivet (grundade på direktivet om företagens hållbarhetsrapportering, CSRD) och annan reglering som främst skulle behöva anpassas och göras mer ändamålsenliga för att främja EU:s globala konkurrenskraft och minska den administrativa bördan, samtidigt som intresset av god transparens värnas. Det hade varit lämpligt att lägga större vikt dels vid intresset av lika globala spelregler även för större finansiella och icke-finansiella företag som ska tillämpa ESRS, dels på frågan om hur vissa preciserade hållbarhetsdata skulle kunna göras tillgängliga på ett mer kostnadseffektivt sätt från företag som söker finansiering.

Med hänsyn till vikten av att skyndsamt uppnå en minskad administrativ börda för mindre företag, inklusive mindre banker, motsätter sig Bankföreningen emellertid inte de nu föreslagna ändringarna. Bankföreningen anser dock att regeringen bör verka för följande viktiga intressen.

1.2 Stöd behövs för att underlätta frivillig rapportering från mindre företag

Många banker har ett stort antal företagskunder som har färre än 1000 anställda. En viss begränsad uppsättning data från dessa kunder kommer att behövas i samband med kreditprovning och för identifiering och analys av de ESG-relaterade risker som bankens exponering är förknippad med. För att banker inte ska bli alltför beroende av bilateralt inhämtade data behövs åtgärder för att främja användningen av den frivilliga rapporteringsstandard som kommissionen ska ta fram enligt sitt förslag. Ett par exempel är att offentliga data kan göras tillgängliga på dedikerade webbplatser och att digitala verktyg kan erbjudas som väsentligt förenklar för mindre företag att ta fram den data som är nödvändig vid finansiering och investeringar.² Sannolikt behövs samarbete mellan nationella myndigheter och EU:s myndigheter för att åstadkomma detta på ett effektivt sätt inom EU. Den frivilliga rapporteringsstandard för mindre företag behöver också vara väl avvägd för att inte betunga processen med att ta fram sådana data som är kritiska för finansiering och investeringar.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att hållbarhetsrelaterade data görs tillgängliga och att verktyg tillhandahålls för att främja användningen av den frivilliga rapporteringsstandard för mindre företag med fokus på information som är nödvändig vid finansiering och investeringar.

---

² Finansinspektionen har den 31 oktober 2024 lämnat förslag om ett svenskt initiativ till stöd för företagens hållbarhetsrapportering i rapporten FI:s tillsyn enligt EU:s taxonomiförordning. Myndigheten framhåller bland annat att sådant stöd tillhandahålls i Danmark och Tyskland.

1.3 Den finansiella regleringen behöver ses över

Utöver kraven på hållbarhetsrapportering i redovisningsdirektivet har en mängd upplysningskrav tagits fram inom ramen för den reglering som specifikt träffar den finansiella sektorn. Det gäller bland annat förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR), som ska ses över senare under 2025, och riskrelaterade upplysningskrav (Pelare 3-krav) inom ramen för tillsynsregleringen (tillsynsförordningen, CRR). Ett exempel är att det finns krav på banker att lämna taxonomi-upplysningar även i Pelare 3-kraven, som dock inte helt överensstämmer med de krav som gäller för taxonomirapporteringen i årsredovisningen. Motsvarande ändringar som föreslås i redovisningsdirektivet och i den delegerade förordningen om taxonomiupplysningar måste rimligen göras även i Pelare 3-kraven, såvida de alls bör kvarstå i denna del. Bankföreningen anser att upplysningar bara bör lämnas vid ett tillfälle och att dubbelrapportering och annan överflödig rapportering i den finansiella regleringen bör tas bort. Kommissionens förenklingsförslag får i annat fall inte avsedd effekt för finansiella företag, vilket i förlängningen riskerar att spilla över även på bankernas kunder.

I bankregleringen (kapitaltäckningsdirektivet, CRD) har det även införts specifika krav på hantering av ESG-risker. Dessa åtföljs av riktlinjer som har tagits fram av Europeiska Bankmyndigheten (EBA). Riktlinjerna grundar sig i riskregleringen för banker men EBA har samtidigt tagit hänsyn till bland annat CSRD när vägledningen utformats. Exempelvis uttrycks större förväntningar på datainsamling från stora företag enligt definitionen i redovisningsdirektivet, det vill säga utan hänsyn till att ett mindre antal företag enligt det som nu föreslås kommer att lämna en hållbarhetsrapport.

Det är mycket viktigt att kraven på bankers hantering av ESG-risker ses över. Det reducerade tillämpningsområdet för kraven på att lämna en hållbarhetsrapport kommer i annat fall att medföra att banker i högre grad kommer att behöva begära in data bilateralt från företagskunder, vilket inte stödjer förenklingsagendan och i själva verket innebär ökade kostnader för banker och bankernas företagskunder. Som nämnts ovan (avsnitt 1.2) kommer vissa kritiska data alltid att behövas för att ESG-risker ska kunna identifieras, mätas och hanteras på ett adekvat sätt utifrån graden av materialitet. Kraven på hantering av ESG-risker bör dock inte gå längre än vad som är nödvändigt och behöver anpassas för att förenklingsagendan ska få avsedd effekt. Det gäller såväl regleringen (inklusive EBA:s riktlinjer) som de förväntningar som tillsynsmyndigheterna riktar mot banker och andra finansiella företag när det gäller hantering av ESG-risker. Kommissionen och medlemsstaterna måste ta ansvar för att den samlade politiken är väl avvägd.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att även regler och riktlinjer om hållbarhet i den finansiella regleringen ses över så att de är adekvata och på lämpligt

sätt understödjer ambitionen att åstadkomma förenkling och minskad administrativ börda, inklusive för finansiella företag och deras företagskunder.

1.4 Översynen av ESRS bör leda till reell förenkling

Bankföreningen välkomnar den översyn av ESRS som kommissionen har aviserat. Om den genomförs på ett ambitiöst och väl genomtänkt sätt kan den medföra en väsentlig förenkling även för de finansiella och icke-finansiella företag som ingår i den krets företag som även fortsättningsvis ska lämna en hållbarhetsrapport.

Två aspekter kan lyftas fram som är särskilt viktiga vid översynen. För att främja lika spelregler är det för det första lämpligt om ESRS och de globala standarderna närmar sig varandra, åtminstone på längre sikt. Åtminstone bör full interoperabilitet mellan standarderna åstadkommas på ett sätt som är enkelt att tillämpa. För det andra bör ESRS i större utsträckning anpassas för att kunna tillämpas väl även av finansiella företag. ESRS har inte utarbetats med finansiella företag i åtanke. Det finns enskilda upplysningskrav i ESRS som är svåra att tillämpa för finansiella företag och även generella otydligheter i hur rapporteringskraven ska tillämpas för finansiella företag, exempelvis gällande utsläppsmått och värdekedjerapporteringen för banker. En del av problematiken kan hanteras genom den materialitetsprövning som ska göras och genom användning av företagsspecifika upplysningar. ESRS bör dock så långt som möjligt anpassas för att kunna fungera väl även för finansiella företag. Bankföreningen återkommer gärna med förenklingsförslag i denna del.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att översynen av ESRS genomförs på ett sätt som leder till reell förenkling och till tydligare och mer harmoniserade upplysningskrav för finansiella företag.

1.5 Företagen behöver tid på sig att genomföra ändringar

Hänsyn måste tas till att ändringar i rapporteringskraven, även om de syftar till förenkling, leder till att banker och andra företag behöver lägga betydande resurser på systemutveckling samt analys av vad de anpassade kraven innebär och hur de interagerar med den verksamhet som bedrivs. Företagen behöver därför gott om tid för att genomföra beslutade ändringar. Behovet av en stegvis infasning måste alltid övervägas.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att det säkerställs att banker och andra företag får tillräcklig förutsebarhet och tid att genomföra justerade rapporteringskrav.

1.6 Krav på rapportering från dotterbolag bör tas bort

Genom CSRD begränsades det så kallade dotterföretagsundantaget (artiklarna 19a.9 och 29a.8 i redovisningsdirektivet) för dotterföretag som är stora företag med

noterade värdepapper (se artiklarna 19a.10 och 29a.9 i samma direktiv). Genom denna begränsning uppstod en skyldighet för större bankers hypoteksbolag att upprätta individuella hållbarhetsrapporter, eftersom de ger ut säkerställda obligationer. Relevant information om dessa dotterföretags bolåneverksamhet återfinns dock i årsredovisningarna för bankkoncernerna. Dessutom finns specifika upplysningskrav för emittenter av säkerställda obligationer som är grundade på direktivet om utgivning av säkerställda obligationer samt internationellt harmoniserade marknadskonventioner som bland annat innefattar upplysningar avseende hållbarhetsrelaterade data som är relevanta för investerare i säkerställda obligationer. Att ta bort de individuella kraven på att lämna en hållbarhetsrapport för hypoteksbolagen är ett uppenbart exempel på en förenklingsåtgärd som skulle minska den administrativa bördan utan att medföra negativa effekter.

Kommissionens förslag omfattar ingen förändring av utformningen av dotterföretagsundantaget. Det kan visserligen antas att berörda hypoteksbolag kommer att falla ifrån tillämpningsområdet för kraven eftersom de har färre än 1000 anställda. Det är dock viktigt att denna effekt uppnås och för att uppnå klarhet bör reglerna i direktivet tas bort om individuell rapportering för dotterföretag som är stora företag och som har gett ut noterade värdepapper. (Se även avsnitt 2 nedan angående behovet av skyndsamt besked i de relaterade frågorna.)

Kommissionen har genom vägledning i praktiken utvidgat vissa rapporteringskrav på hållbarhetsområdet och uttryckt förväntningar om exempelvis taxonomirelaterade upplysningar på dotterföretagsnivå.³ Det bör förtydligas i redovisningsdirektivet att inga krav bör ställas på individuell rapportering från dotterföretag om de relevanta upplysningarna kan anses ingå i koncernens hållbarhetsredovisning.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att det klargörs att det inte ställs krav på individuell rapportering från dotterföretag i den mån intresset av transparens tillgodoses genom koncernrapporteringen.

2. Senarelagd första tillämpning för vissa företag

De företag som enligt befintlig reglering ska rapportera 2026 för räkenskapsåret 2025 ("företag i den andra vågen") behöver snabbt få besked om huruvida de ska rapportera vid den nämnda tidpunkten. Det skulle vara oacceptabelt om företagen behöver lägga ner omfattande resurser på att utveckla en rapportering enligt krav som strax därefter, enligt nu framlagda förslag, tas bort. För Bankföreningens medlemskrets är detta relevant för banker som har färre än 1000 anställda och för de hypoteksbolag som nämns ovan i avsnitt 1.6. Ändringsdirektivet om justerad första tillämpning behöver därför antas så snart det är möjligt. Besked om genom-

---

³ Se kommissionens tredje tillkännagivande avseende taxonomirapportering (C/2024/6691).

förändret i nationell rätt måste ges i god tid så att tillräcklig förutsebarhet och klarhet uppnås.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för

- att ändringsdirektivet om justerad första tillämpning antas skyndsamt i ett snabbspår, och
- att besked så snart det är möjligt ges avseende genomförandet i nationell rätt, bland annat genom ändringar i årsredovisningslagen (1995:1554) och lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Regeringen borde även överväga om något kan göras gällande rapporteringskraven för stora företag av allmänt intresse som har fler än 500 men högst 1000 anställda samt motsvarande koncerner. Med hänsyn till hur CSRD genomförts i svensk rätt i fråga om den första tillämpningen riskerar den kategorin företag att behöva rapportera vid något enstaka tillfälle (vanligen med start 2026 för räkenskapsåret 2025) innan rapporteringskraven enligt förslaget tas bort, vilket inte framstår som rationellt.

3. Värdekedjerapportering

Den begränsning av insamlingen av data från mindre företag som kommissionen föreslår får anses följdriktig utifrån det ändrade tillämpningsområde som föreslås och den förenkling som åsyftas för mindre företag. **Bankföreningen motsätter sig därför inte förslaget.** Det är centralt att begränsningen, såsom anges i förslaget, endast gäller för datainsamling som syftar till rapportering av hållbarhetsinformation enligt direktivet. Banker måste ha möjlighet att begära in den information som krävs vid kreditprövning och för att uppfylla kraven på hantering av ESG-risker (se avsnitten 1.2 och 1.3). I enlighet med det som anges ovan bör kraven i den finansiella regleringen ses över så att de är adekvata och inte leder till mer omfattande bilateral datainsamling från mindre företag än vad som är nödvändigt.

Förslaget innebär vidare att större företag ska anses uppfylla sina rapporteringskrav om de avgränsar informationsinhämtningen i enlighet med innehållet i den frivilliga standard som ska tas fram för mindre företag. Den bilaterala informationsinhämtning som därmed förutses riskerar dock att bli betungande för större banker och andra företag. Bilateral informationsgivning kan antas vara betungande även för mindre företag, inklusive för bankernas företagskunder. Det skulle vara mer följdriktigt att avgränsa kraven på rapportering om väsentliga risker, möjligheter och påverkan i värdekedjan till att avse de företag som är skyldiga att lämna en hållbarhetsrapport. Annan rapportering om sådana faktorer i värdekedjan skulle kunna göras frivillig. European Banking Federation (EBF) föreslår en sådan ändring och kommer att lyfta detta under direktivförhandlingarna.

Bankföreningen anser att ytterligare åtgärder i vilket fall bör vidtas för att klargöra kraven på värdekedjerapportering och att mer tid bör ges än den nuvarande treåriga övergångsfasen för sådan rapportering. Det finns visserligen behov av transparens kring vissa aspekter rörande faktorer i företagens värdekedja. Dessa relevanta faktorer, exempelvis utsläpp av växthusgaser i scope 1-3, skulle emellertid kunna preciseras i direktivet och upplysningar därutöver göras frivilliga och/eller avgränsas till informationsinhämtning från direkta motparter (jämför de föreslagna ändringarna i direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, CSDDD). Gällande ytterligare tid för anpassning kan det förutses att det kommer att dröja något innan frivillig rapportering har fått genomslag. Det krävs också metodutveckling för att basera rapporteringen på estimat och proxyer med hänsyn till de kvalitetskrav som gäller för rapporteringen. Infasningsperioden bör därför förlängas.

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för ytterligare avgränsning och förtydliganden samt längre infasning av kraven på rapportering av risker, möjligheter och påverkan i företagens värdekedjor.

4. Sektorsspecifika standarder

De globala hållbarhetsrapporteringsstandarderna är uppbyggda på relativt principbaserade krav som kompletteras genom vägledning för tillämpningen som är specifik för respektive sektor. Det är tänkbart att en sådan utformning av kraven skulle kunna ligga till grund för en mer ändamålsenlig rapportering med högre informationsvärde för de som ska använda rapporteringen för beslutsändamål.

Med hänsyn till de vägval som gjorts gällande ESRS, som är mycket omfattande, är det dock inte rimligt att nu införa ytterligare bindande sektorsspecifika rapporteringskrav. Det gäller även med beaktande av att sektorsspecifika standarder i viss mån skulle kunna ersätta företagsspecifika upplysningar. **Bankföreningen välkomnar således förslaget om att de sektorsspecifika rapporteringskraven utgår.** Det är dock viktigt att arbetet fortgår med att ta fram vägledning för hur ESRS bör tillämpas för företag inom den finansiella sektorn (jfr avsnitt 1.4 om tillämpningssvårigheter för finansiella företag).

Bankföreningen anser att regeringen bör verka för att företag i den finansiella sektorn ges den vägledning som behövs om tillämpningen av ESRS.

5. Taxonomiupplysningar

Med hänsyn till vikten av att skyndsamt åstadkomma en minskad administrativ börda för mindre företag **motsätter sig Bankföreningen inte de föreslagna ändringarna gällande vilka företag som ska lämna taxonomiupplysningar i årsredovisningen.** Det får också godtas att det införs en omsättningsrelaterad tröskel för vilka företag som behöver lämna taxonomiupplysningar med ett villkor som är kopplat till

eventuella påståenden om taxonomiförenlighet. I kommissionens delegerade förordning om taxonomiupplysningar bör det klargöras om denna delvis frivilliga rapportering ska inkluderas i bankernas beräkning av Green Asset Ratio (GAR) eller inte. Oavsett vilket bör EU-lagstiftarna vara medvetna om att det ändrade tillämpningsområdet kommer att få en betydande påverkan på tillgången till taxonomiupplysningar och på vad som kommer att avspeglas i bankernas rapportering av GAR. Som nämns ovan i avsnitt 1.3 bör motsvarande ändringar göras i Pelare 3-kraven avseende taxonomiupplysningar, såvida de kraven ska kvarstå.

När det gäller partiell taxonomiförenlighet bör en noggrannare analys göras av om värdet av sådan rapportering överstiger den ökade komplexitet som rapporteringen kan innebära. Taxonomirapportering utgör inget effektivt verktyg för att belysa omställning hos företag. Information om företagets omställningsplaner är mer relevant för detta ändamål. Rapportering om partiell taxonomiförenlighet kan dock bidra till att öka tillgängligheten till taxonomidata som kan vara av värde exempelvis i samband med grön finansiering.

Det finns skäl att upplysningsvis framföra att omfattande ändringar behövs för att bankers rapportering av taxonomiupplysningar (GAR) ska bli adekvat. EBF anser att rapporteringen om GAR bör skjutas upp till dess en mer omfattande översyn av kraven på GAR-rapporteringen och relevanta kriterier i taxonomin har genomförts. **Bankföreningen skulle, i likhet med EBF, välkomna en analys av om nyttan av taxonomirapportering av GAR kan anses överstiga de kostnader den medför.** Den transparens som numera tillgodoses genom ESRS bör vägas in i analysen. Den dominerande bilden i den europeiska banksektorn är att taxonomin och dess kriterier visserligen fungerar relativt väl som en referensram vid exempelvis dialog med företagskunder och vid utgivning av gröna obligationer där vissa kriterier kan ha relevans, men att investerare inte värdesätter rapporterade taxonomiupplysningar som grund för investeringsbeslut.

Bankföreningen har tidigare lämnat synpunkter till Finansdepartementet om de taxonomirelaterade förslagen i omnibuspaketet och bland annat framfört att en ytterligare förenklingsåtgärd som är angelägen är att kraven på rapportering om avgifts- och provisionsintäkter (Fees and commissions) respektive handelslagerportföljen (Trading book) tas bort i stället för att senareläggas enligt förslagen i kommissionens konsultation.

6. Övriga förslag och synpunkter

Bankföreningen tillstyrker kommissionens förslag om att det ska tas fram en anpassad standard för revision av hållbarhetsrapportering. Beträffande övriga förslag har Bankföreningen inga synpunkter, utöver vad som behandlats ovan.

Bankföreningen anser att det borde övervägas att skyndsamt skjuta på implementeringen av kraven på enhetligt elektroniskt format (taggning enligt XBRL-taxonomin) för hållbarhetsrapporter, eftersom kraven bör ses över mot bakgrund av förenklingsförslagen i omnibuspaketet.

7. Synpunkter från EBF

De synpunkter som EBF har på förslagen, och som Bankföreningen i huvudsak står bakom, bifogas för kännedom.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Emil Boqvist